

เปิดเสรีอ้อยขัดแย้งหนัก

ทลายพืชพยายามผลักดันให้มีแผนยุทธศาสตร์มาหลายปี วันนี้มีเพียงข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่มีแนวทางจัดการชัดเจน ขณะที่อ้อยยังขัดแย้งกันรุนแรง

โดย นายพรศิลป์ พัชรินทร์ตนะกุล นายกสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า สมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทยได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ 20 ปี (ปี 2575) ขึ้นมาอยู่แล้ว เพื่อช่วยให้การบริหารจัดการจำนวนผลผลิตข้าวโพดให้เพียงพอ กับความต้องการใช้ และปลูกโดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเตรียมรองรับกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยที่จะใช้เรื่องความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อมมาเป็นมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าในอนาคต ซึ่งมีความเข้มงวดมากขึ้น ภายในอีก 5 ปีข้างหน้าจะเห็นภาพเหล่านี้ชัดเจนขึ้น

ที่ผ่านมาผลผลิตข้าวโพดภายในประเทศ 5 ล้านตันโดยเฉลี่ยต่อปี ทุกปีผู้ผลิตอาหารสัตว์จะรับซื้อหมด ในอนาคตเมื่อจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น สะท้อนทรัพยากรที่มีอยู่ในไทยว่าจะไม่พอภายในกี่ปี ต้องวางแผนล่วงหน้า หากปล่อยให้มีการปลูกข้าวโพดอย่างที่ทำอยู่ปัจจุบันไปเรื่อย ๆ มีการบุกรุกพื้นที่ป่าบางส่วน ถือว่าเป็นการปลูกอย่างไม่ยั่งยืน ประเทศไทยคงแข่งขันลำบาก ขณะเดียวกันการกีดกันข้าวโพดจากประเทศเพื่อนบ้านโดยมีระบบโควตาจะถูกเพื่อนบ้านกล่าวหาได้ว่ามีข้อตกลงแล้ว ไม่เปิดเสรี เพื่อช่วยปกป้องเกษตรกรไทยคงไม่ได้ แต่หากอนาคตมีการปรับรูปแบบการปลูกเป็นอย่างยั่งยืน หากข้าวโพดจากเพื่อนบ้านที่ยังไม่ปลูกแบบยั่งยืนเข้ามา โรงงานอาหารสัตว์จะไม่รับซื้อ จะเป็นการช่วยปกป้องเกษตรกรไทยได้

ด้านอ้อย ทาง นายสมศักดิ์ สุวีดิโก เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) เปิดเผยว่า สอน.ต้องการให้เกิดพื้นที่ส่งเสริมปลูกอ้อยเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการในอุตสาหกรรม และจะต้องหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเรื่องสรุปเข้าที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ ภายในสองสัปดาห์

แหล่งข่าวจากวงการอ้อยและน้ำตาลเปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า การที่คสช.จะทำยุทธศาสตร์เฉพาะ 4 ปีหลัก เพื่อจัดทำโซนนิ่งที่เหมาะสม ถ้าจะให้ได้ผลควรวางแผนบริหารจัดการระยะยาวที่ยั่งยืน ต้องนำพืชและผลไม้ทุกชนิดในประเทศไทยมาดู โดยบูรณาการรวมกันทุกฝ่ายไม่ให้เกิดปัญหาขาดแคลนและล้นตลาด เฉพาะในส่วนของอ้อยที่มีข้อเสนอให้นำพื้นที่นาดอนมาปลูกอ้อย ต้องพิจารณาเป็นรายพื้นที่ เพราะบางพื้นที่ไม่เหมาะสมที่จะปลูกอ้อย และที่สำคัญเมื่อได้ผลผลิตอ้อยเพิ่มขึ้น ต้องพิจารณาว่าจะนำไปแปรรูปทำเป็นอะไรบ้าง ทำน้ำตาล เอทานอล ต้องวางแผนให้เหมาะสมเช่นกัน มิเช่นนั้นจะเกิดความต้องการ

สำหรับแผนพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่องระยะ 8 ปี (ปี 2556-2563) ที่กระทรวงอุตสาหกรรมผลักดันตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้ว และได้มีการนำเสนอ คสช.แต่ฝ่ายขาวไร้และโรงงานน้ำตาลยังไม่ทราบรายละเอียดของร่างแผนดังกล่าวเลย เพราะเป็นการจัดทำขึ้นโดยฝ่ายราชการ ซึ่งทางขาวไร้และโรงงานไม่ได้เห็นด้วย เพราะปัจจุบันหลายเรื่องยังไม่สามารถตกลงกันได้ โดยเฉพาะการเสนอให้มีการเปิดเสรีลอยตัวราคาน้ำตาลตามราคาตลาดโลก ยังไม่มีหลักการที่จะยึดราคาน้ำตาลของประเทศไหนเป็นหลัก